

EUGÈNE IONESCO

OPPITUNTI

(Tragikomedial)

Suomentanut
Miika T. Meijer

Alkukielinen teos
Le Leçon, 1950

Näytelmä on käännetty englanninkielisestä laitoksesta
The Lesson
Translated by Donald Watson, 1954

HENKILÖT

PROFESSORI, iältään viiden—kuudenkymmenen
TYTTÖOPPILAS, iältään kahdeksantoistavuotias
KOTIAPULAINEN, iältään neljäkymmenen viiden—viidenkymmenen

PROFESSORI: Uudestaan... Katsokaa sitä!

OPPILAS: Ei! Ei enää! Minä en jaksa enää! Olen saanut tarpeekseni! Hammastani pakottaa, jalkojani särkee, päässäni jyskää...

PROFESSORI: Veitsi... Katsokaa sitä... Veitsi... Katsokaa sitä... Veitsi... Katsokaa sitä!...

OPPILAS: Te saatte korvanikin särkemään. Minkälainen ääni teillä on! Miten vihlova ääni!

PROFESSORI: Sanokaa: Veitsi... Veit... si....

OPPILAS: Ei, ei! Korvia vihloo. Koko ruumista kivistä...

PROFESSORI: Leikkaan nuo pikku korvat irti, penikka... Eivätkä ne sen jälkeen vaivaa teitä...

OPPILAS: Oih! Te satutatte minua. Se olette te, joka minua satuttaa...

PROFESSORI: Katsokaa! Äkkiä nyt! Sanokaa perässäni: Veit...

OPPILAS: Jos on pakko... Veit... veitsi... *[ironisen selkeästi.]* Tuon täytyi olla uusespanjaa...

PROFESSORI: Miten vain. Aivan. Se oli uusespanjaa... Mutta kiirehtikää... Aika on lopussa... Olettepa te vihjaileva, teistä on tulossa leuhka!

[Oppilas on entistä väsyneempi ja tahdottomampi, entistä surullisempi. Hän on yhdessä hetkessä sekapäinen ja pökkeröinen.]

OPPILAS: Oih!

PROFESSORI: Sanokaa uudelleen. Katsokaa sitä. *[Kuin lapsi.]* Veitti... veitti... veitti... veitti...

OPPILAS: Voih päätäni!... Pääni halkeaa!... *[Kuin hyväillen tyttö käy käsillään läpi nimeämänsä ruumiinosat.]*... Silmäni...

PROFESSORI *[lapsenomaisesti]:* Veitti... veitti... veitti... *[He molemmat seisovat, professori on miltei hysterian vallassa. Hän heiluttelee edelleen olematonta veistä kädessään. Professori kääntyy tytön puoleen kuin rupeaisi esittämään jonkinlaista skalppeeraustanssia. Tämä ei saa tapahtua liioittelevasti, sillä professorin askelet eivät ole missään vaiheessa juuri normaali askeleita kummempia. Oppilas seisoo kasvoitusten yleisöön. Hän lähtee velttona, vaivalloisena ja kuin noiduttuna perääntymään takaperin ikkunaa kohti...]* Sanokaa se, sanokaa se: Veitsi... veitsi... veitsi...

OPPILAS: Joka paikkaa kivistä... Kurkkuani ja niskaani... Oih!... Olkapäitäni... rintojani... Veitsi...

PROFESSORI: Veitsi... veitsi... veitsi...

OPPILAS: Lanteitani... Veitsi... reisiäni... Veit...

PROFESSORI: Sanokaa kuuluvammin... Veitsi... veitsi...

OPPILAS: Veitsi... kurkkuani...

PROFESSORI: Veitsi... veitsi...